

En nu.....

Na onze derde zin-dag waar we al ellebogen gaven
en elkaar met de mooiste glimlach aankeken
omdat een hand en een kus niet meer mochten,
mag het nu zeker niet meer.
Waar we samen tenten bouwden om dicht bij Jezus en God te zijn.
Waar we stil stonden bij even tot rust komen,
even bezinnen en God zoeken in foto's.
Waar we ontdekten wat onrecht in de wereld betekent.
Waar we nu even tot stilstand komen in ons leven met de coronacrisis.
Waar we nu "blijf in je kot" worden aangeraden.
Waar we nu veel onrustwekkende berichten horen en zien voorbijkomen.
Waar we nu dicht bij elkaar staan ook al zijn we mijlenver van elkaar.
Waar we enkel kunnen telefoneren naar oma en opa en naar al wie ons lief is.
Waar we weer het begrip solidariteit zien naar boven komen bij de mensen.
Waar afstand nemen van anderen goed is voor onze gezondheid.
Waar mensen weer goeiedag zeggen.
Waar mensen vertragen in het leven omdat het moet.
Waar mensen hun eigen gezin herontdekken.
Waar mensen liefde weer vinden.
Daar gaat het over in het leven.
Daar gaat het over wat Jezus ons al eeuwen lang zegt.
Daar gaat het over.
Jezus staat ons zo dichtbij.
In kleine dingen. In een glimlach.
In een dankjewel.
Hoe gaan we verder?
Niemand die het nu al weet.
We kunnen maar hopen dat na de crisis de mensen dicht bij elkaar staan.
Dat de mensen elkaar weer zien.
Dat een dankjewel blijft bestaan.
Dat een goeiedag en een glimlach ook blijven duren.
Geef niet op zegt Jezus.
Hij gaf ook niet op, Hij ging door tot aan het kruis.
Met de Goede Week en Pasen voor de deur,
kunnen we er alleen bij stil staan dat er na deze crisis licht is.
Wanneer? Dat zien we wel.
Komt het? Zeker en vast.
Blijf geloven dat het goed komt als we allen samen er voor gaan.
En nu: hopen, bidden en danken.

Christa